

mellem kunstnere, politikere og institutionsvalgte sagkyndige om kunstfondets virksomhed og det offentliges holdning i almindelighed til kunsten. De årlige beretninger fra fondet viser da også, at der har fundet en omfattende diskussion sted i repræsentantskabet, og at dette har udtalt sit syn på mange af de spørgsmål, som både fra kunstnerens side og fra den bredere offentlighed har været ført frem til debat.

Ad 2.

Såfremt en ordning skal etableres i overensstemmelse med ordlyden i Forespørgsel nr. VII til statsministeren („gennemførelse af en ordning for bevillinger, der sikrer, at en minister altid inden for sit administrationsområde kan hindre en bevillings gennemførelse“), kan det formentlig kun ske derved, at den nugældende administrationsordning, hvorefter udvalgenes og bestyrelsens beslutninger er endelige, ophæves og fordelingen af støtten henlægges til kulturministeren.

Hvis man vil opretholde udvalgene og bestyrelsen, vil disse herefter kun få en indstillende og rådgivende funktion i forhold til ministeren.

En sådan ordning vil imidlertid, når man betragter lovens forskellige støtteordninger,

jfr. ovenfor, formentlig være overordentlig upraktisk, navnlig hvor det drejer sig om indkøb af billedkunst og kunsthåndværk m.v., ligesom den ikke forekommer rimelig ved udsmykningsopgaver, hvor repræsentanter for de lokale myndigheder nu er inddraget i beslutningsprocessen. At bevillingsmyndigheden skulle ligge hos ministeren, hvor det drejer sig om uddeling af arbejdsstipendier af variabel størrelse og støtte til efterladte, må også forekomme overordentlig upraktisk, også når det tages i betragtning at fondet årligt behandler ca. 900 legatsøgninger. For så vidt angår den kunstfondsstøtte, der består i uddeling af flerårige stipendier og produktionspræmiering af forfattere og komponisters arbejder, ville der formentlig ikke være de samme administrative betænkeligheder ved at lade ministeren træffe den endelige afgørelse med hensyn til tildelingen af støtte, men da støtteordningerne i henhold til loven som forannævnt har til forudsætning, at de kan kombineres og i øvrigt administreres med den størst mulige fleksibilitet alt efter den enkelte kunstners konkrete behov, måtte det forekomme uhensigtsmæssigt at undtage disse støtteordninger fra den helhedsordning, som kunstfondens støttemulighed indeholder.